

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordfjæen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3354 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Leth, Berg, Bjerre, Bøn-løkke, S. C. Christensen, S. P. Christensen, Gelzer, Korsgaard, Anders Nielsen, Mølgaard-Nielsen, Duesen, L. Rasmussen, Rosager, Enevold Sørensen, S. Sørensen og Bester-gaard:

Efter „gjældende“ i tredie Linie udgaar Resten af Teksten, og sættes i Stedet derfor: „saalænge Konventionen bestaar uforandret mellem samtlige de oprindelig kontraherende Magter“.

Det stillede Vædringsforslag og Lovfor-slaget som Helhed fattes under Forhand-ling.

Leth: Som det vil erindres fra Sa-gens 2den Behandling, var den meget ærede Indenrigsminister ikke uenig med mig i, at de Udtryk, som findes i de to sidste Vinter af det foreliggende Lovforslag, kunne give An-ledning til nogen Usikkerhed, idet der staar, at Loven skal vedblive at gjælde, indtil det Tidspunkt, da Ooverenskomsten i Haag af 6te Mai 1882 angaaende Ordningen af Fiskeri-politiet i Nordfjæen maatte bortfalde. Det er, som jeg allerede berørte ved denne Lei-ghed, efter den Konvention, som her er Tale om, navnlig samnes Artikel 39 saa-ledes, at Konventionen ikke bortfalder, fordi en eller flere af de Magter, som have delta-get i samme, opsigte den med det Var-sel, som er bestemt i Konventionen, nemlig 12 Maanedes, men at Konventionen i saa Til-fælde vedbliver at gjælde mellem de Magter, som ikke have opsagt den, saaledes at det altsaa er muligt, at der kun kan blive 2 Magter tilbage af dem, der oprindeligt have deltaget i Konventionen, der saaledes fast-holde den, og man maa da sige, at Konven-

tionen alligevel bestaar. Det var 6 Magter, nemlig Danmark, Tydskland, Belgien, den franste Republik, England og Nederlandene, der deltog i Konventionen; den kan altsaa opsiges af et Flertal, af de 4 af disse Mag-ter, men man maa da ogsaa sige efter dens Ordlyd, navnlig dens Artikel 39, at den vedbliver at bestaa mellem de 2 Magter, som saaledes blive tilbage. Man kan altsaa ikke af Lovforslagets Udtryk, saaledes som det lyder, hvor der er Tale om, at Konventio-nen maa bortfalde, med Sikkerhed se, om Meningen er den, at Konventionen skal være bortfaldet i alt Fald for Flertallets eller for nogle af de deltagende Magters Bedkommende, eller om Meningen er den, at saalænge Dan-mark tilligemed een Magt holder ved Kon-ventionen, selv om de øvrige Magter have frafaldet den, skal Loven af 27de April ved-blive at gjælde. Det er jo ønskeligt, at det Tidspunkt, indtil hvilket det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Loven fremtidig skal gjælde, bliver fastslaaet paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tvivl om, hvad der menes med de brugte Udtryk. Det er kun til at rette denne Mangel, at Vædringsforslaget sigter, idet Vædrings-forslaget gaar ud paa, at Forlængelsen af Loven af 27de April 1883, som er foreslaaet ved det foreliggende Lovforslag, skal gjælde, saalænge Konventionen bestaar uforandret mellem samtlige de oprindelig kontraherende Magter. Det maa vel nemlig anses for en Selvfølge — det tør jeg i det Mindste gaa ud fra — at dersom Forholdet maatte stille sig saaledes, at en eller flere af de kontra-herende Magter maatte være misfornøiede med den Ordning, Konventionen har stabt, og opsigte den, vil der ogsaa her i Vandet fra Lovgivningsmagtens Side være Anled-ning til at tage under fornyet Ooverveielse, hvorvidt Danmark ogsaa fremtidig skal holde fast ved Konventionen, og da navnlig ved de Foranstaltninger, som Loven af 27de April 1883 indeholder, og som ere baserede paa, at Konventionen er i Kraft og i Virk-somhed. Der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt man vil lægge Vægt paa Udtrykket „uforandret“, som staar i Vædringsforslaget, idet man kan tænke sig, at man ved en ny Konvention eller en Tillægskonvention vilde komme overens om at gjøre nogen For-ædring i de Regler, som Konventionen indeholder. Men dertil gaar man jo ikke let. Det er et ganske betydeligt Apparat, som kræves sat i Bevægelse, baade for at faae afluttet en saadan Konvention, og dernæst for at faae den ratificeret. Der fordræs en Konferance mellem Besuldmægtigede fra alle de vedkommende Magter, og der fordræs